

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1954.

11 Mai 1954.

PROPOSITION DE LOI

relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automobiles.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

En janvier 1947, nous avons déposé une proposition de loi relative à l'assurance des véhicules automobiles contre les accidents.

En 1950-1951, sous le n° 658, nous avons déposé à nouveau cette proposition.

Avec la proposition de notre honorable collègue M. Van der Schueren, elle a fait l'objet, le 4 mars 1954, d'un rapport extrêmement documenté de notre honorable collègue M. Nossent.

Le rapport se terminait par le texte que la Commission de la Justice proposait à l'examen de la Chambre.

Cette question présentant une indéniable urgence, nous estimons qu'il est souhaitable que la Chambre puisse inscrire au plus tôt à son ordre du jour l'étude de cette législation. Malheureusement, comme elle n'a pas été adoptée par une des Chambres, toute la procédure antérieure se trouve caduque, et il faut donc déposer à nouveau, puis renvoyer à la Commission de la Justice.

Nous exprimons le souhait que la Commission de la Justice se rallie d'urgence aux conclusions du rapport de M. Nossent, en sorte que le problème puisse venir sans retard en séance publique.

Pendant que se prolonge l'examen de cette proposition, de nombreuses personnes continuent à rouler sans assurance et à causer à autrui d'énormes préjudices qui ne peuvent être réparés, en raison de l'insolvabilité des conducteurs.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

BLITENGEWONE ZITTING 1954.

11 Mei 1954.

WETSVOORSTEL

betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering in zake motorrijtuigen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

In Januari 1947 dienden wij een wetsvoorstel in betreffende de verzekering van de motorrijtuigen tegen ongevallen.

In 1950-1951 dienden wij het voorstel opnieuw in, onder n° 658.

Over dit voorstel, en over dat van onze geachte collega, de heer Van der Schueren, werd op 10 Maart 1954 een uiterst omstandig verslag uitgebracht door de heer Nossent.

Het verslag werd besloten met de tekst, die de Commissie voor de Justitie tot onderzoek aan de Kamer voorlegde.

Daar deze kwestie onbetwistbaar een dringend karakter heeft, zijn wij van mening dat het wenselijk is dat de Kamer de studie van die wetgeving zo spoedig mogelijk op haar agenda brengt. Daar het voorstel echter, jammer genoeg, niet door een van beide Kamers werd aangenomen, is de gehele vroegere procedure vervallen, en moet het derhalve opnieuw worden ingediend en daarna naar de Commissie voor de Justitie verwezen.

Wij spreken de wens uit dat de Commissie voor de Justitie zich ten spoedigste bij de conclusiën van het verslag van de heer Nossent zou aansluiten, opdat het probleem zonder verwijl in openbare vergadering kan worden besproken.

Terwijl het onderzoek van dit voorstel aansleept, blijven tal van personen zonder verzekering rijden en aan anderen ontzaglijke schade berokkenen die, wegens het onvermogen van de bestuurders, niet kan worden hersteld.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

On entend dans la présente loi,

par véhicules automoteurs : les véhicules qui peuvent être actionnés par une force mécanique, sans être liés à une voie ferrée; la remorque est considérée comme faisant partie intégrante du véhicule;

par assurés : les personnes dont la responsabilité est couverte conformément aux dispositions de la présente loi;

par personnes lésées : les personnes qui ont subi un dommage donnant lieu à l'application de la présente loi, ainsi que leurs ayants droit;

par assureur : l'entreprise d'assurance agréée par le Roi aux termes de l'article 2, § 1, et dans le cas du § 2, le bureau chargé du règlement des dommages causés en Belgique par des véhicules ayant leur stationnement habituel à l'étranger.

Art. 2.

§ 1. Les véhicules automoteurs ainsi que les remorques en traîne ou séparées ne sont admis à circuler sur la voie publique, sur les terrains ouverts au public et sur les terrains non publics mais ouverts à un certain nombre de personnes ayant le droit de les fréquenter, que si la responsabilité civile à laquelle ils peuvent donner lieu est couverte par une assurance répondant aux dispositions de la présente loi.

L'obligation de contracter l'assurance incombe au propriétaire du véhicule. Si une autre personne a contracté l'assurance, l'obligation du propriétaire est suspendue pour la durée du contrat conclu par cette autre personne.

L'assurance doit être contractée auprès d'un assureur agréé à cette fin par le Roi.

§ 2. Toutefois, les véhicules automoteurs ayant leur stationnement habituel à l'étranger sont admis à la circulation en Belgique sur le vu d'un certificat délivré par un bureau constitué pour l'émission de certificats internationaux d'assurance, à la condition que le bureau chargé du règlement des dommages causés en Belgique par ces véhicules assume lui-même à l'égard des personnes lésées la charge de la réparation des dommages, conformément aux dispositions de la présente loi et qu'il soit agréé à cette fin par le Roi.

Art. 3.

L'assurance doit couvrir la responsabilité civile du propriétaire, de tout détenteur et de tout conducteur du véhicule assuré, à l'exclusion de la responsabilité civile de ceux qui se seraient rendus maîtres du véhicule par vol ou violence.

L'assurance doit comprendre les dommages causés aux personnes et aux biens par des faits survenus en Belgique. Quant aux personnes transportées à quelque titre que ce soit, par le véhicule ayant occasionné le dommage, l'assurance peut être limitée aux dommages causés à leur personne.

L'assurance doit couvrir la responsabilité civile du chef des dommages causés par le véhicule automoteur, telle qu'elle résulte de la loi applicable.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Voor de toepassing van deze wet verstaat men :

onder motorrijtuigen : rij- of voertuigen, die door een mechanische kracht kunnen worden voortbewogen zonder aan spoorstaven te zijn gebonden; de aanhangwagens wordt als deel van het rij- of voertuig aangemerkt;

onder verzekerden : zij wier aansprakelijkheid overeenkomstig de bepalingen van deze wet is gedekt;

onder benadeelden : zij die schade hebben geleden welke grond oplevert voor toepassing van deze wet, alsmede hun rechthebbenden;

onder verzekeraar : de verzekeringonderneming, door de Koning erkend in de zin van artikel 2, § 1, en in het geval van § 2, het bureau, belast met de afwikkeling van de schade, welke in België is veroorzaakt door motorrijtuigen, die gewoonlijk in het buitenland zijn gestald.

Art. 2.

§ 1. Tot het verkeer op de openbare weg en op terreinen, die toegankelijk zijn voor het publiek of voor een zeker aantal personen, die het recht hebben om er te komen, worden de motorrijtuigen alsmede de aanhangwagens die worden gesleept of gescheiden zijn, slechts toegelaten, indien de burgerrechtelijke aansprakelijkheid, waartoe zij aanleiding kunnen geven, gedekt is door een verzekering, welke aan de bepalingen van deze wet beantwoordt.

De verplichting tot het sluiten van de verzekering rust op de eigenaar van het motorrijtuig. Indien een andere persoon de verzekering heeft gesloten, wordt de verplichting van de eigenaar geschorst voor de duur van het door deze andere persoon gesloten contract.

De verzekering moet worden gesloten bij een tot dat doel door de Koning erkend verzekeraar.

§ 2. Niettemin worden motorrijtuigen, die gewoonlijk in het buitenland zijn gestald, tot het verkeer in België toegelaten op vertoon van een bewijs, afgegeven door een bureau, ingesteld voor de afgifte van internationale bewijzen van verzekering, mits het bureau, dat met de afwikkeling van de door deze motorrijtuigen in België veroorzaakte schade is belast, zelf tegenover de benadeelden de verplichting tot vergoeding van de schade overeenkomstig de bepalingen van deze wet op zich neemt, en laatstgenoemd bureau tot dat doel door de Koning is erkend.

Art. 3.

De verzekering moet de burgerrechtelijke aansprakelijkheid dekken van de eigenaar, van iedere houder en van iedere bestuurder van het verzekerde motorrijtuig, zulks met uitzondering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van hen die zich door diefstal of geweld de macht over het motorrijtuig hebben verschafte.

De verzekering moet de schade omvatten, welke aan personen en aan goederen wordt toegebracht door in België voorgevallen feiten. Wat betreft personen, die, onder welke titel ook, worden vervoerd door het motorrijtuig, dat de schade veroorzaakt, kan de verzekering worden beperkt tot de schade aan hun persoon toegebracht.

De verzekering moet de burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor de door het motorrijtuig veroorzaakte schade dekken, zoals die aansprakelijkheid voortvloeit uit de toepasselijke wet.

La garantie doit être illimitée. Toutefois elle peut être limitée à la somme de 10.000.000 de francs par sinistre en ce qui concerne les dommages matériels provoqués par un incendie ou une explosion.

Art. 4.

§ 1. Peuvent être exclus du bénéfice de l'assurance :

1. le conducteur du véhicule ayant occasionné le dommage, ainsi que le preneur d'assurance et tous ceux dont la responsabilité civile est couverte par la police;

2. le conjoint des personnes visées au numéro précédent ainsi que leurs parents et alliés en ligne directe, à la condition qu'ils habitent sous leur toit et soient entretenus de leurs deniers;

3. les personnes bénéficiant de lois spéciales sur la réparation des dommages résultant d'accidents du travail, sauf dans la mesure où ces personnes conservent une action en responsabilité civile contre l'assuré.

§ 2. Peuvent être exclus de l'assurance, les dommages qui découlent de la participation du véhicule à des courses ou concours de vitesse, de régularité ou d'adresse autorisés.

Art. 5.

Si le contrat stipule que l'assuré contribuera personnellement, dans une certaine mesure, au règlement du dommage, l'assureur n'en demeure pas moins tenu envers la personne lésée au paiement de l'indemnité qui, en vertu du contrat, demeure à la charge de l'assuré.

Art. 6.

L'assurance fait naître au profit de la personne lésée un droit propre contre l'assureur.

S'il y a plusieurs lésés et si le total des indemnités dues excède la somme assurée, les droits des lésés contre l'assureur sont réduits proportionnellement jusqu'à concurrence de cette somme. Cependant, l'assureur qui a versé de bonne foi à un lésé une somme supérieure à la part lui revenant, parce qu'il ignorait l'existence d'autres prétentions, ne reste tenu envers les autres lésés que jusqu'à concurrence du restant de la somme assurée.

Art. 7.

Pour l'application des dispositions de la présente loi, la personne lésée peut assigner l'assureur, en Belgique, soit devant le juge du lieu où s'est produit le fait générateur du dommage, soit devant le juge de son propre domicile, soit devant le juge du siège de l'assureur.

Art. 8.

Les assurés doivent déclarer à l'assureur tout sinistre dont ils ont connaissance. Le preneur d'assurance doit fournir à l'assureur tous renseignements et tous documents prescrits par le contrat d'assurance. Les assurés autres que le preneur doivent fournir tous les documents nécessaires à l'assureur, à la demande de celui-ci.

De verzekering moet onbeperkt zijn. Zij kan evenwel worden beperkt tot 10.000.000 frank per schadegeval, wat de stoffelijke schade betreft die werd veroorzaakt door brand of ontploffing.

Art. 4.

§ 1. Van het recht op uitkering kunnen worden uitgesloten :

1. de bestuurder van het motorrijtuig dat het ongeval veroorzaakt, alsmede de verzekeringnemer en zij wier burgerrechtelijke aansprakelijkheid door de polis is gedekt;

2. de echtgenoot van de personen bedoeld in het vorige nummer, alsmede hun bloed- en aanverwanten in de rechte linie, mits dezen bij hen inwonen en door hen worden onderhouden;

3. zij die gerechtigd zijn op een uitkering uit hoofde van bijzondere wetten in zake schadevergoeding voor arbeidsongevallen, behalve voor zover zij tegen de verzekerde een op burgerrechtelijke aansprakelijkheid berustende vordering behouden.

§ 2. Van de verzekering kan worden uitgesloten de schade, die voortvloeit uit het deelnemen van het motorrijtuig, aan snelheids-, regelmatigheids- of behendigheidsritten en -wedstrijden, waartoe van overheidswege verlof is verleend.

Art. 5.

Indien de overeenkomst een beding inhoudt dat de verzekerde persoonlijk voor een deel in de vergoeding van de schade zal bijdragen, blijft de verzekeraar niettemin jegens de benadeelde gehouden tot betaling van de schadeloosstelling die krachtens de overeenkomst ten laste van de verzekerde blijft.

Art. 6.

De verzekering geeft aan de benadeelde een eigen recht tegen de verzekeraar.

Indien er verscheidene benadeelden zijn en het totaal bedrag van de verschuldigde schadeloosstellingen de verzekerde som overschrijdt, worden de rechten van de benadeelden tegen de verzekeraar naar evenredigheid teruggebracht tot het beloop van die som. Niettemin blijft de verzekeraar, die, onbekend met het bestaan van vorderingen van andere benadeelden, te goeder trouw aan een benadeelde een groter bedrag dan het aan deze toekomende deel heeft uitgekeerd, jegens die anderen slechts gehouden tot het beloop van het overblijvende gedeelte van de verzekerde som.

Art. 7.

Voor de uitvoering van de bepalingen van deze wet, kan de verzekeraar door de benadeelde in België worden gedagvaard, hetzij voor de rechter van de plaats van het feit, waaruit de schade is ontstaan, hetzij voor de rechter van de woonplaats van de benadeelde, hetzij voor de rechter van de zetel van de verzekeraar.

Art. 8.

De verzekerden moeten elk schadegeval, waarvan zij kennis hebben, aangeven aan de verzekeraar. De verzekeringnemer moet aan de verzekeraar alle door de verzekeringsovereenkomst voorgeschreven inlichtingen en bescheiden verschaffen. De overige verzekerden moeten aan de verzekeraar op zijn verzoek alle nodige inlichtingen en bescheiden verschaffen.

Art. 9.

Le jugement rendu sur une contestation née d'un préjudice causé par un véhicule automoteur n'est opposable à l'assureur, à l'assuré ou à la personne lésée, que s'ils ont été présents ou appelés à l'instance.

Toutefois, le jugement rendu dans une instance entre la personne lésée et l'assuré est opposable à l'assureur, s'il est établi qu'il a, en fait, assumé la direction du procès.

L'assureur peut mettre l'assuré en cause dans le procès qui lui est intenté par la personne lésée.

La personne lésée, l'assuré et le ministère public peuvent citer l'assureur devant la juridiction répressive à laquelle sont déferés le prévenu et, le cas échéant, la personne civilement responsable.

L'assureur peut intervenir volontairement devant la juridiction répressive.

Art. 10.

Toute action de la personne lésée contre l'assureur, dérivant de la présente loi, se prescrit par trois ans, à compter du fait générateur du dommage.

Les actes qui interrompent la prescription de l'action de la personne lésée contre un assuré interrompent la prescription de son action contre l'assureur.

La prescription est interrompue à l'égard de l'assureur par tous pourparlers entre l'assureur et la personne lésée; un nouveau délai de trois ans prendra cours au moment où l'une des parties aura notifié à l'autre, par l'exploit d'huissier ou par lettre recommandée, qu'elle rompt les pourparlers.

Art. 11.

Aucune nullité, aucune exception ou déchéance dérivant de la loi ou du contrat d'assurance ne peut être opposée par l'assureur à la personne lésée.

L'assureur peut se réserver un droit de recours contre le preneur d'assurance, et s'il y a lieu, contre l'assuré autre que le preneur, dans la mesure où il aurait été autorisé à refuser ou à réduire ses prestations, d'après la loi ou le contrat d'assurance.

Art. 12.

En cas de transfert de propriété du véhicule, le preneur d'assurance, ou ses ayants droit et le nouveau propriétaire doivent, dans les huit jours, en aviser l'assureur et l'autorité administrative compétente pour recevoir les notifications relatives à l'assurance faisant l'objet de la présente loi.

Par le transfert, les droits et obligations qui découlent du contrat d'assurance passent de plein droit au nouveau propriétaire, sauf si ce dernier a contracté une autre police d'assurance et en a avisé l'assureur et l'autorité visés à l'alinéa précédent.

L'assureur peut résilier le contrat d'assurance dans un délai à déterminer par le contrat, mais qui ne sera pas inférieur à un mois à dater du jour où il a connaissance du transfert.

Art. 9.

Een vonnis gewezen in een geschil ter zake van door een motorrijtuig veroorzaakte schade, kan aan de verzekeraar, aan de verzekerde of aan de benadeelde slechts worden tegengeworpen, indien zij in het geding partij zijn geweest dan wel daarin zijn geroepen.

Niettemin kan het vonnis, dat in een geschil tussen de benadeelde en de verzekerde is gewezen, worden tegengeworpen aan de verzekeraar, indien is komen vast te staan, dat de laatste in feite de leiding van het geding op zich heeft genomen.

De verzekeraar kan de verzekerde in het geding roepen, dat door de benadeelde tegen hem wordt ingesteld.

De benadeelde, de verzekerde en het openbaar ministerie kunnen de verzekeraar dagvaarden vóór het strafgerecht waarnaar de verdachte en, in voorkomend geval, de burgerrechtelijk aansprakelijke persoon worden verwezen.

De verzekeraar kan vrijwillig tussenkomen vóór het strafgerecht.

Art. 10.

Iedere uit deze wet voortvloeiende rechtsvordering van de benadeelde tegen de verzekeraar verjaart door verloop van drie jaar te rekenen van het feit waaruit de schade is ontstaan.

Handelingen die de verjaring van de rechtsvordering van een benadeelde tegen een verzekerde stuiten, stuiten de verjaring van de rechtsvordering van die benadeelde tegen de verzekeraar.

De verjaring wordt ten opzichte van een verzekeraar gestuit door iedere onderhandeling tussen de verzekeraar en de benadeelde. Een nieuwe termijn van drie jaar begint te lopen te rekenen van het ogenblik waarop één van de partijen bij deurwaardersexploot of aangetekende brief aan de andere partij heeft kennis gegeven dat zij de onderhandelingen afbreekt.

Art. 11.

Geen in de wet of de overeenkomst van verzekering voortvloeiende nietigheid, exceptie of verval kan door een verzekeraar aan de benadeelde worden tegengeworpen.

Een verzekeraar kan zich een recht van verhaal voorbehouden tegen de verzekeringnemer en, indien daartoe grond bestaat, tegen een andere verzekerde, voor zover de verzekeraar volgens de wet of de verzekeringsovereenkomst gemachtigd mocht zijn om zijn uitkering te weigeren of te verminderen.

Art. 12.

In geval van overgang van de eigendom van het motorrijtuig, moeten de verzekeringnemer, of zijn rechthebbenden, en de nieuwe eigenaar daarvan binnen acht dagen kennis geven aan de verzekeraar en aan het bevoegd overheidsorgaan tot het inontvangstnemen van de kennisgevingen betreffende de verzekering die in deze wet wordt geregeld.

Een overgang van de eigendom van het motorrijtuig doet de rechten en verplichtingen, welke uit de verzekeringsovereenkomst voortvloeien, van rechtswege op de nieuwe eigenaar overgaan, behalve indien laatstgenoemde een andere verzekeringspolis heeft gesloten en daarvan kennis heeft gegeven aan de in het vorig lid vermelde verzekeraar en overheid.

De verzekeraar kan de verzekeringsovereenkomst opzeggen binnen een bij de overeenkomst te bepalen termijn, die echter niet minder dan een maand mag bedragen van de dag waarop hij kennis heeft van de overgang.

Art. 13.

L'assureur ne peut opposer à la personne lésée l'expiration du contrat par l'arrivée de son terme, son annulation, sa résiliation, sa dénonciation par l'une ou l'autre des parties, la suspension de la garantie, quelle qu'en soit la cause, que pour les sinistres survenus au plus tôt après l'expiration d'un délai de 14 jours suivant la notification d'un des faits susdits à l'autorité administrative compétente pour recevoir les notifications relatives à l'assurance faisant l'objet de la présente loi.

Cette notification ne peut se faire au plus tôt :

1° qu'à l'expiration du contrat par l'arrivée de son terme;

2° que le jour où la garantie aura pris fin à l'égard de l'assuré, s'il s'agit de la suspension de la garantie pour cause de défaut de paiement de la prime;

3° que le jour de la notification de la résiliation, de la dénonciation ou de l'annulation par l'une des parties à l'autre.

Art. 14.

On ne peut déroger, par des conventions particulières, aux dispositions de la présente loi, sauf si cette faculté résulte de la disposition même.

Art. 15.

L'Etat, la Société Nationale des Chemins de fer belges et la Société Nationale des Chemins de fer vicinaux sont dispensés de contracter une police d'assurance pour leurs véhicules automoteurs, à la condition de couvrir eux-mêmes la responsabilité civile de tous détenteurs et conducteurs de ceux-ci.

La déclaration de cette garantie sera faite par les représentants légaux à l'autorité administrative compétente pour recevoir les notifications relatives à l'assurance faisant l'objet de la présente loi. Cette autorité en délivrera un certificat.

Art. 16.

§ 1. Les conditions d'agrément, de retrait d'agrément et de contrôle des assureurs sont déterminées par le Roi.

Les sommes et valeurs déposées à la Caisse de dépôts et consignations ainsi que les réserves pour risques en cours et pour sinistres à régler, calculées sans déduction de la part du réassureur, sont affectées par privilège spécial au paiement des indemnités dues aux personnes lésées.

L'agrément est notamment subordonnée à l'affiliation de l'assureur à un fonds commun de garantie lui-même agréé par le Roi et destiné à indemniser certaines victimes d'accidents survenus à l'occasion de l'usage d'un véhicule automoteur, lorsque et dans la mesure où ces victimes sont dépourvues de tous autres recours.

§ 2. Les frais de contrôle sont supportés par les assureurs agréés, à concurrence de 3 % au plus des primes encaissées pour l'assurance visée par la présente loi. Un arrêté ministériel fixe à la fin de chaque exercice, la répartition des frais entre les assureurs agréés au prorata du montant des primes encaissées.

Art. 13.

Een verzekeraar kan aan een benadeelde de beëindiging van de overeenkomst door het verstrijken van de termijn er van, de nietigverklaring, de ontbinding, de opzegging door één van beide partijen, de schorsing van de verzekering, uit welke oorzaak ook, slechts tegenwerpen voor de schadegevallen die zich hebben voorgedaan ten vroegste na verloop van de termijn van 14 dagen die volgt op de kennisgeving van een van voormelde feiten aan het overheidsorgaan dat bevoegd is tot het inontvangstnemen van de kennisgevingen betreffende de verzekering die in deze wet wordt geregeld.

Deze kennisgeving kan slechts geschieden ten vroegste :

1° bij de beëindiging van de overeenkomst door het verstrijken van de termijn er van;

2° de dag waarop het vorderingsrecht ten opzichte van de verzekerde een einde heeft genomen, indien het de schorsing geldt van de verzekering wegens gebrek van betaling van de premie;

3° de dag van de kennisgeving van de ontbinding, van de opzegging of van de nietigverklaring door de ene partij aan de andere.

Art. 14.

Van een bepaling van deze wet kan slechts worden afgevoerd, door bijzondere overeenkomsten, indien de bevoegdheid daartoe uit de bepaling zelf blijkt.

Art. 15.

De Staat, de Nationale Maatschappij van Belgische Spoorwegen en de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen behoeven geen verzekeringspolis te sluiten voor hun motorrijtuigen op voorwaarde dat ze zelf de burgerrechtelijke aansprakelijkheid dekken van alle houders of bestuurders er van.

De aangifte van deze verzekering wordt door de wettelijke vertegenwoordigers gedaan bij het overheidsorgaan dat bevoegd is tot het inontvangstnemen van de kennisgevingen betreffende de verzekering die in deze wet wordt geregeld. Dit overheidsorgaan levert hiervan een bewijs af.

Art. 16.

§ 1. De voorwaarden van erkenning, intrekking van erkenning en controle van de verzekeraars worden door de Koning bepaald.

De geldsommen en waarden, gedeponeerd bij de Deposito- en Consignatiekas, evenals de reserves voor lopende risico's en voor te vereffenen schadegevallen berekend zonder aftrek van het deel van de herverzekeraar, worden bij bijzonder voorrecht aangewend tot betaling van de aan de benadeelden verschuldigde vergoedingen.

De erkenning is o. m. afhankelijk van de toetreding van de verzekeraar tot een gemeenschappelijk verzekeringsfonds, dat zelf door de Koning erkend is, en ten doel heeft sommige slachtoffers van ongevallen, voorgekomen bij het gebruiken van een motorrijtuig, schadeloos te stellen, wanneer en voor zover deze slachtoffers van elk ander verhaal verstoken zijn.

§ 2. De kosten van de controle worden gedragen door de erkende verzekeraars, tot een bedrag van ten hoogste 3 % van de premien, geïnd voor de bij deze wet bedoelde verzekering. Op het einde van elk dienstjaar wordt de verdeling der kosten onder de erkende verzekeraars bij ministerieel besluit vastgesteld naar evenredigheid van het bedrag der geïnde premien.

L'article 4 de la loi du 9 avril 1935 concernant le budget des Voies et Moyens pour l'exercice 1935 est abrogé.

Art. 17.

Le Roi désigne l'autorité administrative compétente qui établira un répertoire général des véhicules automoteurs du Royaume mentionnant les noms de leurs propriétaires et de l'assureur qui les couvre ainsi que le numéro des plaques d'immatriculation.

Il détermine les conditions de délivrance et de retrait du certificat justifiant du contrat d'assurance prévu à l'article 2, § 1 et 2, et du certificat prévu à l'article 15.

Ces certificats doivent être apposés de manière apparente sur le véhicule. Toute infraction aux dispositions de l'arrêté réglant la délivrance et le retrait du certificat est punie d'un emprisonnement de 8 jours à 1 mois et d'une amende de 26 à 200 francs ou d'une de ces peines seulement.

Art. 18.

§ 1. Le propriétaire d'un véhicule automoteur qui met celui-ci en circulation ou tolère qu'il soit mis en circulation sans avoir satisfait aux prescriptions de l'article 2 ainsi que le conducteur de ce véhicule sont punis d'un emprisonnement de 8 jours à 6 mois et d'une amende de 100 à 1.000 francs ou d'une de ces peines seulement.

§ 2. Lorsqu'un véhicule automoteur se trouve dans un des lieux indiqués au premier alinéa du § 1 de l'article 2 sans être muni du certificat prévu à l'article 17 le conducteur est puni d'un emprisonnement de 8 jours à 1 mois et d'une amende de 26 à 200 francs ou d'une de ces peines seulement.

§ 3. Les tribunaux peuvent, outre les peines prévues aux §§ 1 et 2, prononcer la déchéance à temps ou à perpétuité du droit de conduire un véhicule automoteur.

Quiconque, en dépit de la déchéance prononcée contre lui, conduit un véhicule automoteur est puni d'un emprisonnement de 8 jours à 3 mois et d'une amende de 500 à 2.000 francs ou d'une de ces peines seulement; en outre, la durée de la déchéance encourue sera doublée. Le juge peut, dans ce cas, prononcer la confiscation temporaire ou définitive du véhicule s'il est la propriété de l'auteur de l'infraction ou de celui qui, sciemment, l'a confié à une personne déchue du droit de le conduire.

§ 4. Dans les cas prévus aux deux paragraphes précédents, le véhicule peut être saisi par tout officier de police judiciaire et par tout agent de l'autorité publique ayant le pouvoir de dresser des procès-verbaux du chef d'infractions à la police du roulage. Le propriétaire est avisé dans les 48 heures de la saisie. Le véhicule reste à ses risques pendant toute la durée de la saisie.

La saisie ne peut être levée tant qu'il n'est pas justifié d'une assurance régulière et du paiement des frais de saisie et de conservation du véhicule.

Si la saisie se prolonge pendant plus d'un an, le Ministère public saisit, par voie d'assignation, le Président du Tribunal siégeant en référé qui peut autoriser l'administration des domaines à procéder à la vente du véhicule. L'ordonnance n'est susceptible d'aucun recours.

Sur le prix net de la vente, l'Etat prélève le montant des

Artikei 4 der wet van 9 April 1935, houdende de Rijks-middelenbegroting voor het dienstjaar 1935, wordt ingetrokken.

Art. 17.

De Koning wijst het bevoegd overheidsorgaan aan dat een algemeen repertorium van de motorrijtuigen van het Rijk zal opmaken met vermelding van de namen van de eigenaars en van de verzekeraar die hen dekt, alsmede het nummer van de immatriculatieplaatjes.

Hij bepaalt de voorwaarden van afgifte en van intrekking van het bewijs waaruit de verzekeringsovereenkomst blijkt waarvan sprake in artikel 2, § 1 en 2, en van het bewijs waarvan sprake in artikel 15.

Deze bewijzen moeten op zichtbare wijze op het rijtuig worden aangebracht. Elke inbreuk op de bepalingen van het besluit, houdende regeling van de afgifte en de intrekking van het bewijs, wordt gestraft met gevangenisstraf van 8 dagen tot 1 maand en met geldboete van 26 tot 200 frank, of met een van die straffen alleen.

Art. 18.

§ 1. De eigenaar van een motorrijtuig, die dit rijtuig in het verkeer brengt of toelaat dat het in het verkeer gebracht wordt, zonder dat hij voldaan heeft aan de voorschriften van artikel 2, evenals de bestuurder van dit rijtuig worden gestraft met gevangenisstraf van 8 dagen tot 6 maanden en met geldboete van 100 tot 1.000 frank, of met een van die straffen alleen.

§ 2. Wanneer een motorrijtuig zich bevindt op één van de plaatsen, vermeld in het eerste lid van § 2, zonder voorzien te zijn van het in artikel 17 bepaalde bewijs wordt de bestuurder gestraft met gevangenisstraf van 8 dagen tot 1 maand en met geldboete van 26 tot 200 frank, of met een van die straffen alleen.

§ 3. De rechtbanken kunnen, behalve de straffen bepaald in § 1 en 2, de tijdelijke of definitieve vervallenverklaring uitspreken van het recht een motorrijtuig te besturen.

Al wie, ondanks de tegen hem uitgesproken vervallenverklaring, een motorrijtuig bestuurt, wordt gestraft met gevangenisstraf van 8 dagen tot 3 maanden en met geldboete van 500 tot 2.000 frank, of met een van die straffen alleen; bovendien wordt de duur van de opgelopen vervallenverklaring verdubbeld. De rechter kan, in dit geval, de tijdelijke of definitieve verbeurdverklaring van het motorrijtuig uitspreken, zo dit eigendom is van de overtreder of van hem die het wetens heeft toevertrouwd aan een persoon wiens recht op het besturen er van vervallen is.

§ 4. In de gevallen bepaald in de twee vorige paragrafen, kan het motorrijtuig in beslag genomen worden door ieder ambtenaar van gerechtelijke politie of door ieder agent van de openbare macht die het recht heeft processen-verbaal op te maken wegens inbreuk op de verkeerspolitie. Binnen 48 uren wordt aan de eigenaar kennis gegeven van het beslag. Het risico van het rijtuig blijft voor hem gedurende de gehele duur van het beslag.

Het beslag mag niet worden opgeheven zolang het bewijs niet wordt geleverd van een regelmatige verzekering en van de betaling der beslag- en bewaringskosten van het motorrijtuig.

Indien het beslag langer dan een jaar duurt, maakt het Openbaar Ministerie de zaak, bij dagvaarding, over aan de Voorzitter van de Rechtbank zetelend in kort geding, die het bestuur der domeinen kan machtigen om het rijtuig te verkopen. Tegen deze beschikking kan geen enkel rechtsmiddel worden aangewend.

Van de netto-verkoopprijs houdt de Staat het bedrag af

frais de saisie et de conservation du véhicule ainsi qu'éventuellement, et sans préjudice des droits des tiers, le montant des frais et des amendes auquel l'auteur de l'infraction a été condamné.

Lorsqu'un accident de roulage est dû à l'usage du véhicule saisi, les personnes qui, suivant les indications fournies par l'enquête, paraissent être en situation de pouvoir réclamer la réparation d'un dommage, recevront, avant toute restitution, l'avis qu'il leur est loisible de faire valoir leurs droits dans un délai déterminé par le Ministère public et qui est d'au moins quinze jours.

Si avant l'expiration de ce délai, un prétendant ayant droit sur le véhicule saisi justifie avoir porté sa prétention devant le juge compétent, il est sursis à la restitution jusqu'à ce qu'une décision exécutoire soit intervenue sur cette action.

Au cours de l'instance, le séquestre du véhicule peut à tout moment être ordonné conformément à l'article 1916 du Code civil sur la demande des parties ou du Ministère public.

Art. 19.

Les dispositions du Livre I du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, mais à l'exception de l'article 43 premier alinéa, sont applicables aux infractions prévues par la présente loi.

Art. 20.

Le Roi désigne l'autorité administrative dont l'autorisation doit être obtenue en vue de l'organisation de courses ou de concours de vitesse, de régularité ou d'adresse au moyen de véhicules automoteurs. Cette autorisation n'est accordée que si une assurance, répondant aux dispositions de la présente loi, couvre la responsabilité civile des organisateurs et des personnes visées à l'article 3.

Toute infraction aux dispositions de l'arrêté réglant l'autorisation qui doit être demandée par les organisateurs de compétitions prévues dans le présent article et la participation non autorisée à ces compétitions sont punies d'un emprisonnement de 8 jours à 1 mois ou d'une de ces peines seulement.

Dispositions transitoires.

Art. 21.

Pendant une période transitoire, à dater de l'entrée en vigueur de la présente loi et à laquelle il sera mis fin par le Roi, le propriétaire d'un véhicule automoteur est considéré comme ayant contracté avec un assureur agréé, s'il justifie de l'existence d'une police d'assurance couvrant les risques visés par la présente loi et souscrite auprès d'un assureur pratiquant en Belgique l'assurance de la responsabilité civile.

Il en est de même des personnes et exploitants qui ont contracté une assurance de responsabilité civile auprès d'un assureur agréé aux fins de l'exécution des obligations d'assurance particulière prévues en exécution de l'arrêté-loi n° 248 du 5 mars 1936, modifié et complété par l'arrêté-loi du 14 février 1946, ainsi que les arrêtés-lois des 30 décembre 1946 et 24 février 1947.

van de beslag- en bewaringskosten van het motorrijtuig, alsmede, in voorkomend geval, en onverminderd de rechten van derden, het bedrag van de kosten en geldboeten waartoe de dader van het misdrijf werd veroordeeld.

Wanneer een verkeersongeval te wijten is aan de aanwending van het in beslag genomen motorrijtuig, ontvangen de personen die, volgens de aanduidingen verstrekt door het onderzoek, gerechtigd schijnen te zijn om schadevergoeding te eisen, vóór iedere teruggave, bericht dat hun de mogelijkheid wordt geboden hun rechten te doen gelden binnen een door het Openbaar Ministerie bepaalde termijn die ten minste vijftien dagen bedraagt.

Indien, vóór het verstrijken van deze termijn, een recht-hebbende die aanspraak maakt op het in beslag genomen motorrijtuig, bewijst dat hij zijn aanspraak heeft voorgelegd aan de bevoegde rechter, wordt de teruggave uitgesteld totdat een executoire beslissing over die vordering is getroffen.

Tijdens het geding mag het sequester van het motorrijtuig te allen tijde worden bevolen overeenkomstig artikel 1916 van het Burgerlijk Wetboek, ten verzoeken van partijen of van het Openbaar Ministerie.

Art. 19.

De bepalingen van Boek I van het Wetboek van Strafrecht, hoofdstuk VII en artikel 85 inbegrepen, doch met uitzondering van artikel 43, eerste lid, gelden voor de misdrijven waarvan sprake in deze wet.

Art. 20.

De Koning wijst het overheidsorgaan aan waarvan de machtiging moet worden verkregen tot inrichting van regelmatigheids- of behendighedsritten en -wedstrijden met motorrijtuigen. Die machtiging wordt slechts verleend wanneer een verzekering, die beantwoordt aan de bepalingen van deze wet, de burgerrechtelijke aansprakelijkheid dekt van de inrichters en van de personen bedoeld in artikel 3.

Iedere inbreuk op de bepalingen van het besluit waarbij de machtiging wordt geregeld die moet worden aangevraagd door de inrichters van de in dit artikel vermelde wedstrijden, en de niet veroorloofde deelneming aan die wedstrijden wordt gestraft met gevangenisstraf van 8 dagen tot 1 maand, of met een van die straffen alleen.

Overgangsbepalingen.

Art. 21.

Tijdens een overgangsperiode, te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet en waaraan een einde wordt gemaakt door de Koning, wordt de eigenaar van een motorrijtuig geacht een verzekeringsovereenkomst te hebben gesloten met een erkend verzekeraar, indien hij het bestaan bewijst van een verzekeringspolis die de door deze wet bedoelde risico's dekt en die werd gesloten bij een verzekeraar die zich in België bezighoudt met de verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid.

Dit geldt ook voor de personen en de exploitanten die een verzekeringsovereenkomst in zake burgerrechtelijke aansprakelijkheid hebben gesloten met een verzekeraar erkend met het oog op de uitvoering van de verplichtingen tot bijzondere verzekering, bepaald bij toepassing van de besluitwet n° 248 van 5 Maart 1936, gewijzigd en aangevuld door de besluitwet van 14 Februari 1946 alsook door de besluitwetten van 30 December 1946 en 24 Februari 1947.

Art. 22.

Les contrats d'assurance en cours, à l'expiration du régime transitoire, auprès des sociétés d'assurances agréées, ne peuvent être résiliés que si l'augmentation de la prime dépasse 10 %.

Art. 23.

Les contrats d'assurance souscrits, avant l'entrée en vigueur de la présente loi auprès d'assureurs qui n'auront pas obtenu le bénéfice de l'agrément, seront résiliés de plein droit à l'expiration de la période visée à l'article 21.

Le prorata de prime non absorbé sera remboursé par l'assureur sous déduction de 25 %.

Art. 24.

Le Roi fixe le jour de l'entrée en vigueur de chacune des dispositions de la présente loi.

Art. 22.

Bij het verstrijken van de overgangsregeling, kunnen de lopende verzekeringsovereenkomsten, bij erkende verzekeringsmaatschappijen, worden ontbonden indien de verhoging van de premie 10 % te boven gaat.

Art. 23.

De vóór de inwerkingtreding van deze wet gesloten verzekeringsovereenkomsten bij verzekeraars die de erkenning niet hebben bekomen, zijn van rechtswege ontbonden bij het verstrijken van de termijn waarvan sprake in artikel 21.

Het naar rato bepaald gedeelte der premie, dat niet werd opgebruikt, wordt terugbetaald door de verzekeraar na aftrek van 25 %.

Art. 24.

De Koning stelt de datum vast waarop de onderscheiden bepalingen van deze wet in werking treden.

E. CHARPENTIER,
J. VAN DER SCHUEREN,
R. NOSENT,
C. GENDEBIEN,
H. LAHAYE,
R. DIEUDONNÉ.
